

Modül (Öneri) No	238
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Meleklerle İman
Modül (Alt konu)	Meleklerle İmanın Faydaları
Amaçlar	• Meleklerle imanın; kâinatın boşluk ve vahşet karanlığından kurtulup ruhanîlerle şenlenmesine vesile olduğunu fark eder. • Azrail (as)'a inanmanın; en kıymetli emanet olan ruhun zayi olmaktan kurtulup emin bir ele teslim edilmesi huzurunu verdiğini kavrar. • Kiramen Kâtibîn meleklerinin varlığının; insanın güzel amellerini ebedîleştirdiğini ve daimî bir mükâfatın habercisi olduğunu anlar. • Münker ve Nekir meleklerinin; kabirde birer "mübarek arkadaş" olarak karanlığı nura, darlığı genişliğe çevirdiğini kavrar. • Meleklerin ve zahirî sebeplerin; ilahî icraatlardaki güzellikleri göremeyen insanların haksız şikâyetlerine karşı birer "izzet perdesi" olduğunu idrak eder.
Süre	40 dk.
Seviye	Seviye-2
Yöntem ve Teknik-Etkinlik	• Görüş Geliştirme: Öğrencilerin belirli bir konu hakkındaki tutumlarını gerekçelendirerek paylaştıkları ve başkalarını dinleyerek fikirlerini esnetebildikleri tartışma odaklı bir tekniktir. • Öğrenme Galerisi: Öğrenilen bilgilerin görsel listelere dönüştürülüp sınıfça incelendiği, eksiklerin akran öğrenmesiyle tamamlandığı bir tekniktir.
Materyal ve Teknoloji	İlgili Metin
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Giriş: Güdüleme ve Hazırlık • Öğrencilere şu soru yöneltilir: "En sevdiğiniz eşyanızı kime emanet edersiniz? Peki ya hiç kaybolmasını istemediğiniz en güzel hatıranızı kimin kaydetmesini istersiniz?" • Azrail (as) isminin dehşet yerine nasıl "tatlı bir teselli" verebileceği üzerine metindeki vurguyla derse başlanır. Gelişme: Uygulama • Görüş Geliştirme Etkinliği: Öğrenciler daire şeklinde dizilir. "Ölüm ve ayrılık anlarında meleklerin varlığını düşünmek bir insanı nasıl tebessüm ettirebilir?" sorusu

	üzerine tartışılır. Bir çocuğun vefat eden kardeşi için "Meleklerle beraber uçuyor" demesi örneği üzerinden inancın saadet-i dünyeviyeye (dünya saadetine) katkısı sorgulanır. • Meleklerin Vazifesi ve Perde Sırrı: Azrail (as)'ın neden "perde" olduğu; hastalıkların ve musibetlerin insanların haksız şikâyetlerini kendilerine çekerek kaderin adaletini nasıl muhafaza ettiği metin üzerinden analiz edilir. Sonuç: Özetleme • Kiramen Kâtibîn'in amelleri ebedileştirmesi ve Münker-Nekir'in kabri nurlandırması gibi "iman meyveleri" özetlenerek konu toparlanır.
Ölçme ve Değerlendirme	Öğrenme Galerisi ve Yansıtıcı Yazma: • Gruplar; Azrail, Kiramen Kâtibîn ve Münker-Nekir meleklerine imanın günlük hayattaki yansımalarını (Korkunun güvene dönüşmesi, yalnızlığın şenlenmesi, iyilik yapma şevki vb.) maddeler halinde yazar ve galeriye asarlar. • Tüm sınıf galeriyi gezerek notlarını tamamlar. Öğrencilerden son olarak şu soruya cevap vermeleri istenir: "Seni en çok ferahlatan melek vazifesi hangisidir, neden?".
İlişkili metinler	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹ Birisi; bir gün, bir duada, “Yâ Rabbî! Cebrail, Mikâil, İsrâfîl, Azrail hürmetlerine ve şefaathlerine, beni cin ve insin şerlerinden muhafaza eyle” mealinde duayı dediğim zaman, herkesi titreten ve dehşet veren Azrail namını zikrettiğim vakit, gayet tatlı ve tesellidar ve sevimli bir hâlet hissettim, “Elhamdülillâh” dedim. Azrail’i cidden sevmeye başladım. Melâikeye iman rüknünün bu cüz’î ferдинin pek çok meyvelerinden yalnız bir cüz’î meyvesine gayet kısa bir işaret ederiz. Birisi; insanın en kıymetli ve üstünde titrediği malı, onun ruhudur. Onu zayı olmaktan ve fenâdan ve başıboşluktan muhafaza etmek için kuvvetli ve emin bir ele teslimin derin bir sevinç verdiğini kat’î hissettim. Sonra insanın amelini yazan melekler hatırıma geldi. Baktım, aynen bu meyve gibi çok tatlı meyveleri var. Birisi; her insan, kıymetli bir sözünü ve fiilini bâkileştirmek için, iştıyakla kitabet ve şiir, hatta sinema ile hıfzına çalışır. Hususan, o fiillerin Cennette bâkî meyveleri bulunsa, daha ziyade merak eder. Kiramen Kâtibîn, insanın omuzlarında durup, onları ebedî

¹ Rahman ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.

manzaralarda göstermek ve sahiplerine daimî mükâfat kazandırmak o kadar bana şirin geldi ki tarif edemem. Sonra, ehl-i dünyanın beni hayat-ı içtimaiyedeki her şeyden tecrid etmek içinde bütün kitaplarımdan ve dostlarımdan ve hizmetçilerimden ve teselli verici işlerden ayrı düşürmeleriyle beraber, gurbet vahşeti beni sıkarken ve boş dünya başıma yıkılırken, melâikeye imanın pek çok meyvelerinden birisi imdadıma geldi; kâinatımı ve dünyamı şenlendirdi, melekler ve ruhanîlerle doldurdu, âlemimi sevinçle güldürdü. Ve ehl-i dalâletin dünyaları vahşet ve boşluk ve karanlıkla ağladıklarını gösterdi.

(Şualar, s. 282, Yeni Asya Neşriyat, Aralık-2024)

Hem meleklere iman meyvesinden bir cüz'ü ve Münker ve Nekir'e ait bir numunesi şudur:
“Herkes gibi ben dahi muhakkak gireceğim” diye, mezarıma hayalen girdim. Ve kabirde yalnız, kimsesiz, karanlık, soğuk, dar bir haps-i münferidde, bir tecrid-i mutlak içindeki tevahhuş ve me'yusiyetten tedehhüş ederken, birden Münker ve Nekir taifesinden iki mübarek arkadaş çıkıp geldiler. Benimle münazaraya başladılar. Kalbim ve kabrim genişlediler, nurlandılar, hararetlendiler. Âlem-i ervaha pencereler açıldı. Ben de, şimdi hayalen ve istikbalde hakikaten göreceğim o vaziyete bütün canımla sevindim ve şükrettim.

(Şualar, s. 284, Yeni Asya Neşriyat, Aralık-2024)

Hem meleklere imanın saadet-i dünyeviyeye medar cüz'î bir numunesi şudur ki:
İlmihalden iman dersini alan bir masum çocuğun, yanında ağlayan ve masum bir kardeşinin vefatı için vaveylâ eden diğer bir çocuğa, “Ağlama, şükreyle. Senin kardeşin meleklerle beraber Cennete gitti. Orada gezer. Bizden daha iyi keyfedecek, melekler gibi uçacak. Her yeri seyredebilir” deyip, feryat edenin ağlamasını tebessüme ve sevince çevirmesidir.

(Şualar, s. 285, Yeni Asya Neşriyat, Aralık-2024)

Azrail Aleyhisselâm Cenab-ı Hakka münacat edip demiş:
“Kabz-ı ervah vazifesinde Senin ibadın benden küsecekler, şekva edecekler.”

Ona cevaben denilmiş: “Senin vazifene hastalıkları ve musibetleri perde yapacağım; tâ ibadımın şekvaları onlara gitsin, sana gelmesin.”

Aynen bu perdeler gibi, Azrail Aleyhisselâmın vazifesi de bir perdedir; tâ haksız şekvalar Cenab-ı Hakka gitmesin. Çünkü ölümdeki hikmet ve rahmet ve güzellik ve maslahat cihetini herkes göremez. Zâhire bakıp itiraz eder, şekvaya başlar. İşte bu haksız şekvalar Rahîm-i Mutlaka gitmemek hikmetiyle, Azrail Aleyhisselâm perde olmuş.

Aynen bunun gibi, bütün meleklerin, belki bütün esbab-ı

zâhiriye'nin vazifeleri, izzet-i rububiyetin perdeleridir. Tâ güzellikleri görünmeyen ve hikmetleri bilinmeyen şeylerde kudret-i İlâhiyenin izzeti ve kudsiyeti ve rahmetinin ihatası muhafaza edilsin, itiraza hedef olmasın ve hasis ve ehemmiyetsiz ve merhametsiz şeylerle kudretin mübaşeretini nazar-ı zâhîrde görünmesin. Yoksa, hiçbir sebebin hakikî tesiri ve icada hiç kabiliyeti olmadığını, her şeyde tevhid sikkeleri kat'î gösterdiğini, Risale-i Nur hadsiz delilleriyle ispat etmiş. Halk etmek, icad etmek Ona mahsustur. Esbab, yalnız bir perdedir. Melâike gibi zîşuur olanların, yalnız cüz-i ihtiyârıyla cüz'î, icadsız, kesb denilen bir nevi hizmet-i fitriye ve amelî bir nevi ubudiyetten başka ellerinde yoktur.

Evet, izzet ve azamet isterler ki, esbab perdedar-ı dest-i kudret ola aklın nazarında.

Tevhid ve ehadiyet isterler ki, esbab ellerini çeksinler tesir-i hakikîden.

İşte, nasıl ki melekler ve umur-u hayriyede ve vücudiyede istihdam edilen zâhîrî sebepler, güzellikleri görünmeyen ve bilinmeyen şeylerde kudret-i Rabbaniyeyi kusurdan, zulümden muhafaza edip, takdis ve tesbih-i İlâhîde birer vesiledirler. Aynen öyle de, cinnî ve insî şeytanlar ve muzır maddelerin umur-u şerriyede ve ademiyyede istimalleri dahi, yine kudret-i Sübhaniyeyi gadirden ve haksız itirazlardan ve şekvalara hedef olmaktan kurtarmak ile takdis ve tesbihat-ı Rabbaniyeye ve kâinattaki bütün kusurattan müberra ve münezzehiyetine hizmet ediyorlar. Çünkü bütün kusurlar ademden ve kabiliyetsizlikten ve tahripten ve vazife yapmamaktan –ki birer ademdirler– ve vücudu olmayan ademî fiillerden geliyor. Bu şeytanî ve şerli perdeler, o kusurata merci olup, itiraz ve şekvaları bi'l-istihkak kendilerine alarak, Cenab-ı Hakkın takdisine vesile oluyorlar. Zaten şerli ve ademî ve tahripçi işlerde kuvvet ve iktidar lâzım değil. Az bir fiil ve cüz'î bir kuvvet, belki vazifesini yapmamakla, bazen büyük ademler ve bozmaklar oluyor. O şerir failer muktedir zannedilirler. Halbuki ademden başka hiç tesirleri ve cüz'î bir kesbden hariç bir kuvvetleri yoktur. Fakat o şerir ademden geldiklerinden, o şerirler hakikî faildirler. Bi'l-istihkak, eğer zîşuur ise cezayı çekerler. Demek, seyyiatla o fenalar, faildirler. Fakat haseneler ve hayırlarda ve amel-i salihde vücut olmasından, o iyiler hakikî fail ve müessir değiller, belki kabildirler, feyz-i İlâhîyi kabul ederler.

(Şualar, s. 286-287, Yeni Asya Neşriyat, Aralık-2024)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ³

² Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen her şeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın (Bakara Suresi: 32.)

³ Duaları şu sözlerle sona erer: “Ezelden ebede kadar her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet, Âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” (Yunus Suresi: 10.)

